

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻA
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā 26-19
Tālrunis 26-105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 135 (1871)

Trešdien, 1956. g. 14. novembrī

12. gads

Komjauniešu mācības jāvada

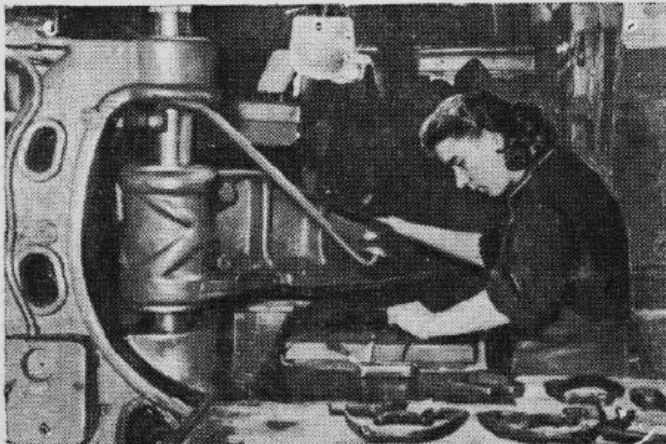
Komjauniešiem un jauniešiem organizēti komjaunatnes politpulciņi — V. I. Leņina biogrāfijas studēšanas, „Pie PSRS un pasaules kartes” un citi. Kā tad šie politpulciņi iesākuši jauno mācību gadu? Un, laik, atklājas pavisam bēdīga aina — no 10 pulciņiem pirmās nodarbības notikušas tikai trijos kolchozos „Proletarietis”, „Padomju Latvija” un Staļina vārdā nosauktajā.

Pavisam bēdīga pirmā nodarbība bija Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā, uz kuru ieradās vienīgi propagandists, komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs b. Zirne un viena komjauniete. Protams, nodarbības nenotika. Nenotika arī nākamajā reizē, kad pat pirmorganizācijas sekretārs nebija uzskatījis par vajadzīgu ierasties. To zina komjaunatnes rajona komitejas sekretārs, zina instruktors b. Klepers, bet viņi tā vieta, lai kaut ko darītu lietas labā, prāto: — Interesanti, kāpēc gan b. Zirne mācības neorganizē?

Lielais skaits komjauniešu un jauniešu strādā finieru fabrikā „Vulkans”. Jau pagājušajā gadā šeit bija rūgta pieredze, kad, pulciņus paviršot organizējot, tie drīz vien izjuka. Varēja cerēt, ka, šajā gadā mācības sākot, šī pieredze tiks ņemta vērā. Taču tas nav noticis. Uz jautājumu, kur mācīsies fabrikas komjaunieši un jaunieši, pirmorganizācijas sekretārs b. Burmeisteris atbilde: — Esam vienojušies ar komjaunatnes rajona komiteju organizēt komjauniešiem un jauniešiem lekciju ciklu. Bet patiesībā šeit notika tā: komjauniešu sapulcē, kur apsprieda jautājumu par politmācībām, nolēma organizēt divus politpulciņus — krievu un latviešu valodā. Pēc tam sekretārs ar dažiem jauniešiem par mācīšanos runāja atsevišķi, bet tie, ka saka b. Burmeisteris, nav izrādījuši nekādu vēlēšanos mācīties un līdz ar to pulciņu organizēšanu atmēta. Komjaunatnes rajona komiteja arī par šo jautājumu vairāk nav interesējusies, un fabrikas jauniešiem nav ne politpulciņa, ne lekciju.

Politpulciņam vajadzēja būt tipogrāfijā. Komjaunatnes rajona komitejas sekretārs b. Kociņu ilgi nodarbināja jautājums, kur ņemt propagandistu. Tad b. Kociņa aizgāja atvaļinājumā un tipogrāfijā nav ne propagandista, ne nodarbību.

Pagājušā gada pieredze rāda, ka atsevišķi pulciņi izjuka tāpēc, ka nodarbības bija neinteresantas, notika uz zema līmeņa. Tas varēja rasties tikai tāpēc, ka vāji tika kontrolēts propagandistu darbs. Atsevišķos pulciņos pirmās nodarbības notikušas. Vainabū bijis lietderīgi tajās piedalīties komjaunatnes rajona komitejas darbiniekiem un pēc tam analizēt nodarbības gaitu? Komjauniešu mācības nedrīkst atstāt pašplūsmā. Sekmīgi tas notiks tikai tad, ja netrāks vadības un kontroles.

Maskavas apgabals. Viena no labākajām strādniecēm Jegorova apavu fabrikā ir virsu piegriezēja komuniste K. Kļujeva. Viņa maiņas uzdevumu parasti izpilda par 170 procentiem un vairāk. Biedre Kļujeva pirms termiņa izpildīja ražošanas gada uzdevumu un ietaupīja 5200 decimetrus ādu. No šīm ādām papildus var pasūtīt 500 pāri bērnu apavu.
Attēls: b. K. Kļujeva darba.

Celtnieki — pirmrindnieki

Pēdējos gados rajona remonta un celtniecības kantora kolektīvs kļuvis krietni lielāks. Šajā kolektīvā ir daudzi teicami darba darītāji, kas tālu aizsteigušies priekšā laikam. Lūk, jumiķi bb. Paupe un Avots. Viņi šodien strādā uz 1958. gada rēķina. Tiem cieši seko bb. Mežzile un Bērziņš, kuri netikai strādā uz 1958. gada rēķina, bet šajā gadā ir apguvuši līdztekus kanalizatora specialitātei arī mūrnieka amata māku.

Daudz darba šodien ir arī podniekiem bb. Veisbergam, Eidam, Doniņam, Kondratjevam, Kalnam un citiem. Tikai no 1. septembra viņiem bija jāsalabo 87 apkures ierīces. Šodien tie cītīgi strādā, dienas uzdevumu veicot par 120—130 procentiem.

Kantora pirmrindnieku vidū ir arī namdari Gunars Taube un Leons Šķilteris, kuri, pat veicot vissarežģītākos darbus, dienas uzdevumus izpilda par 156 procentiem.

Ipašu cieņu mūsu iedzīvotāju vidū ir izpelnījušies Ferdinands Hess un Pēteris Akots. Viņi izceļas ne tikai ar augsto darba ražīgumu, bet arī ar mākslinieciskā ziņā labu darba izpildījumu. Kā piemēru var

Attēls: F. Hess.

minēt rajona kultūras nama, pionieru nama un citu ēku gaumīgo izkrāsojumu — tas b. Hesa darbs. Biedrs Akots savu prasmi parādīja pilsētas otrās vidusskolas telpu krāsošanā un citur.

Viens no vecākajiem rajona remontu un celtniecības kantora strādniekiem ir galdnieks Arnolds Medīšs. Remonta un celtniecības kantori ražīgā darbā viņš pavadījis 11 gadus. Strādājot kopīgi ar Kārli Fernatu, viņi pagatavojuši simtiem logu un durvju ne tikai pilsētas namiem, bet arī kolchozu „Komunars” un Mičurina vārdā nosauktā jaunceltnēm. Savas ikdienas izstrādes normas viņi izpilda par 120—160 procentiem.

A. Sūna

Pārskats

par graudaugu kulšanu
rajona kolchozos uz šā gada
10. novembri

Vieta	Kolchozs	Izkult graudu proc. no plaušas plat.
1.	„Proletarietis”	85,3
2.	„Padomju Latvija”	65
3.	„Brīvība”	63
4.	Lisenko v. n.	57,7
5.	„Aktivists”	55,9
6.	„Socialisma ceļš”	55,6
7.	„Imanta”	54,3
8.	„Komunars”	53,7
9.	„Brīvais ceļš”	51,2
10.	„Jaunā gārde”	48,7
11.	Molotova v. n.	43,7
12.	„Sarkanā zvaigzne”	43,6
13.	Kārļa Marksa v. n.	41,7
14.	Raiņa v. n.	41,2
15.	„Latvijas strēlnieks”	37,4
16.	„Boļševiks”	37,0
17.	„Cīņa”	35,7
18.	„Sarkanais karogs”	35,0
19.	„Uzvara”	34,7
20.	Ždanova v. n.	33,6
21.	„Graudis”	31,7
22.	„Abava”	30,2
23.	Mičurina v. n.	29,9
24.	„Traktorists”	29,8
25.	Staļina v. n.	29,7
26.	„Uzvaras karogs”	25,6
27.	Leņina v. n.	23,5
28.	„Kopdarbība”	21,2

Rajona kolchozos uz 10. novembri no visas nopļautās graudaugu platības nokulti tikai 42 procenti. Pareizi, vairākos kolchozos, kā „Proletarietis”, „Padomju Latvija” un „Brīvība” ir izkults jau krietni pāri pusei. Izņemot auksto laiku, kad no pārējiem lauku darbiem atbrīvojās desmitiem darba roku, kolchozā „Padomju Latvija” dažās dienās ir izkulta labība no 22 ha platības. Pēdējās desmit dienās centīgi pie kulšanas stājušies arī kolchoza „Uzvaras karogs” ļaudis. Taču pārējos Kabiles MTS zonas kolchozos par to nedomā. Ne ar ko nav izskaidrojams tas, ka Leņina vārdā nosauktajā kolchozā pēdējās dienās nevis pieaug, bet gan apstājas kulšanas tempi. Tur pēdējās desmit dienās nav izkults ne kilograms graudu, kaut gan kolchoza rīcībā ir Kabiles MTS labības kūlējs, graudu kalte „Kuzbass” un speciala graudu tirāmā mašina. Ne statiņa labības pēdējās desmit dienās nav izkuluši arī lauksaimniecības arteji „Sarkanais karogs”, „Latvijas strēlnieks”, „Komunars”, „Abava”, „Traktorists” un citi ļaudis. Šāda graudaugu kulšanas novilcināšana ne ar ko nav attaisnojama.

Kūlēji strādā labi

Ātrāk izkult visus graudaugus — ar tādu apņēmšanos šodien strādā katrs lauksaimniecības artejs „Proletarietis” kolchoznieks. Diendienā labību kul ar kuļmašīnu „Imanta”, kuru darbina traktors SHTZ-7. Kuļmašīnas gaitai vērīgi seko tās vadītājs kolchoznieks Ansis Fabriciuss. Ik dienas kū-

lēji pārsniedz uzdevumu. Jau no pirmās dienas čakli kulšanā piedalās kolchoznieki Pēteris Laizāns, Kazimirs Kairiņš, Andrejs Jaunbergs, Rūdolfs Gavarelis, Elza Berga, Staņislava Kudiņa un daudzi citi. Kolchoznieki apņēmies šajā mēnesī kulšanu pabeigt.

I. Ozola

Zālāju sēklinieki izkulti

Nepārtraukti dienu no dienas zālājus kul lauksaimniecības artejs „Uzvaras karogs” I laukkopības brigades kolchoznieki. Dienā kuļmašīnas apkalpe vadītāja b. Blūma vadībā izkul zālājus no 8—10 hektariem, no katra hektara iegūstot 1,8—2 centnerus sēk-

lu. Neatļaidīgi strādājot, šodien brigade kulšanu beidz, pavisam izkulot zālājus no 35 hektariem. Tūlīt pēc izkulšanas sēklas attīra no piemaisījumiem. Klētnieks Žanis Viksne sēklas žāvē uz sietu kaltes, kurā ieklāts auduma paklājs.

I. Salīņa

Turpina aršanu

Neraugoties uz iestājušo salu, lauksaimniecības arteļi „Komunars” turpinās rugāju aršanu. Šeit kolchozniekiem krietni palīgi ir Kuldīgas MTS mehanizatori Miķelis Bergs un Voldemars Grīn-

valds. Pēdējās nedēļās viņi kolchoza tirumos ar traktoru DT-54 strādā divās maiņās. Panākumi neizpaliek. Līdz šim kolchozā uzarti turpat 150 hektāri. Traktoristi aršanu vēl turpinās.

Z. Smilga

Dārkopība kolchozam atmaksājas

Kolchoza „Imanta“ dārkopības brigades lauki nav diez cik lieli, taču ienākumi no šīs izdevīgās lauksaimniecības palīdzības arvien palielinājas. Galvenos ienākumus šogad dod augļu dārzi. No 6 ha augļu dārza ievāca 32 t ābolu, kuru kolchozs realizē gan Rīgas, gan Leningradas tirgos. Līdz šim par pārdotajiem āboliem jau ieņemti vairāk kā 60 tūkstoš rubļu, bet vēl iegūs vismaz 30 tūkstoš rubļu.

Kolchoznieki rūpējas arī par esošo dārzu apkopšanu un jaunu stādīšanu. Pavasarī visos dārzos izžāģēja nokaltušos zarus, ābeles mēsloja ar mineralmēsliem un kūstmēsliem, apmīgloja. Šogad pirmo gadu ražu deva arī jaunais augļu dārzs 5 ha platībā. Kolchozā jaunais augļu dārzs aizņem 10 ha. Pavasarī paredzēts iedēstīt vēl 2 ha ābeliņu.

Laikus padomāja par ābolu uzglabāšanu. „Silderos“ šim nolūkam pārkārtoja agrāko kalti. Šādā apsildāmā telpā var novietot turpat 15 tonnas ābolu.

Loti nepiemērota dārzu audzēšanai bija pagājušā vasara, tomēr dārkopības brigades laudis izaudzēja krietnu ražu. 8,2 ha platībā audzēja agros un vēlos kāpostus, galda bietes, burkānus, gurķus. Visā 5 ha platībā iegūts 250 cmt kāpostu vidēji no hektara. Tā nav maza raža.

Pavasari augsni rūpīgi sastrādāja un katram hektaram deva 20 t kūdras-kūstmēsli-mineralmēsli komposta. Kāpostus audzēja kvadratos, četras reizes rušināja ar zirgvilkmes rušinātāju, divas reizes ravēja, augšanas periodā deva virsmēslajumu 100 kg slāpekļa. Nelabvēlīgais rudens aizkavēja izaudzētās ražas novākšanu, tādēļ daļa jānovāc

vēl tagad, kad sals jau stindzina augsni un laukus klāj pirmais sniegs. Taču ieguldītās pūles nav veltīgas. No kāpostiem kolchoznieki cer iegūt ap 50 tūkstoš rubļu. Tas ir dārkopības brigades kolchoznieku Karlsona, Kolas, Dubures, Valdmanes un citu pūļu rezultāts.

Labi padevās arī galda burkāni. No 0,2 ha platības novāca 4000 kg burkānu. Tos uzglabā pagrabos un pārdos ziemā. Vēlāk pārdos arī 1300 kg skābēto gurķu.

Dārkopības brigādē caurmērā strādā tikai pieci cilvēki. Realizējot visu iegūto produkciju, kolchoznieki paredz ieņemt pāri par 150 tūkstoš rubļu. Pavisam vienkāršs aprēķins skaidri rāda, ka dārkopība kolchozam atmaksājas — katra dārkopība patērētā izstrādes diena dos ap 40 rubļu.

R. Ritums

Jāsāk lopbarības sautēšana no pirmajām kūtiņās stāvēšanas dienām

Šinī gadā sakarā ar lietaino vasaru daļa rupjās lopbarības ir sliktas kvalitātes. Sevišķi tas sakāms par salmiem, jo tie gandrīz visi, kaut arī nedaudz, sapelējuši. Tā kā mājdzīvniekiem, it sevišķi atgremotājiem, nedrīkst izbarot bojātu barību, nepieciešams salmus iepriekš sagatavot.

Pirms izēdināšanas salmi jāsaekselē govslapiem 3—4 cm, zirgiem 1,5—2,5 cm garos griezumus. Saekselējot salmus, atvieglojam to uzņemšanu, kā arī tos var labāk sajaukt ar citiem barības līdzekļiem. Bet salmu ekselešana nepaaugstina to sagremojamību, kā arī neiznīcina pelējuma sēnīšu kaitīgo iedarību uz mājdzīvnieku gremošanas orgāniem. Tāpēc saekselētos salmus nepieciešams tālāk apstrādāt, t. i., sautēt. Šim nolūkam salmus, kuri saekselēti, sautēšanai saliek kublos vai kastēs. Pirms sautēšanas griezumus samitrina ar ūdeni, 1 l ūdens uz 1 kg griezumus. Ja sautēšanai nav

speciālas ierīces, tad šim nolūkam izmanto lokomobiles un stāvkatlus.

Lai gan Kuldīgas MTS zonas kolchozi ar rupjo barību nodrošināti tikai par 64,3 procentiem un salmi ir sliktas kvalitātes, nevienā kolchozā vēl nav iesākta rupjās barības iepriekšēja sagatavošana. Tā tas ir kolchozos „Padomju Latvija” un vēl citos. Kolchozi nav izstrādājuši arī barības devas, izņemot no tiem barības līdzekļiem, kādi atrodas kolchozā, bet pagaidām lopus baro pēc iepriekšējā gada normām.

Laiks ir salabot visas sautējamās ierīces, uzsākt salmu iepriekšēju sagatavošanu un nekavējoties izstrādāt barības devas. Tikai veicot šos uzdevumus, būs iespējams sagādāt lopiem apmierinošus ziemošanas apstākļus pie pašreizējās rupjās barības daudzumiem.

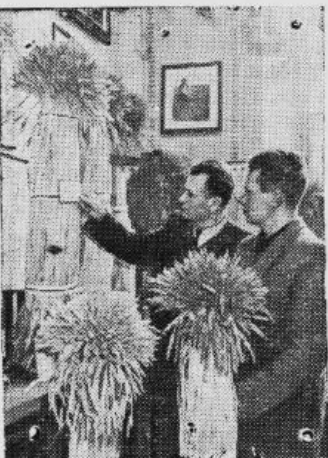
M. Jurkovska,
Kuldīgas MTS galvenā
zootehniķe

PADOMJU DZIMTENĒ

Desmit jaunu šķirņu

Dotnuvas selekcijas stacija veic lielu darbu lauksaimniecības kultūru šķirņu uzlabošanā un jaunu šķirņu izaudzēšanā. Izmantojot selekcijā mūsu Dzimtenē lietotās pirmrindas metodes, zinātnieki lauksaimniecības zinātņu kandidāta I. I. Bulovasa vadībā pēdējos gados izaudzējuši 85 dažādu lauksaimniecības kultūru šķirnes. Selekcionāru radītās ziemas kviešu „Dotnuvas 453”, vasaras kviešu „Gražučiņai” miežu „Aukstīnai 2” un daudzas citas šķirnes plaši izplatījušās.

Šajā gadā, pielietojot veģetatīvās un attālinātās hibridizācijas metodes, zinātnieki izaudzējuši vairākas jaunas augstāzīgas šķirnes. Jauno ziemas kviešu šķirni „Muras” pārbaudīja Latvijā, Igaunijā, Baltkrievijā, Leningradas, Novgorodas un citos Krievijas Federācijas apgabalos. Vidējā šo kviešu raža sastāda 38,1 cmt no hektara. Gaudi ir lieli, to absolūtais svars sasniedz 45—50 gramus. Kviešiem ir labas cepšanas īpašības,

Attēlā: stacijas direktora vietnieks zinātniskajā darbā G. Černauskas (no kreisās) un lauksaimniecības zinātņu kandidāts K. Leistrumas gatavo graudaugu kultūru paraugus nosūtīšanai uz Vissavienības lauksaimniecības izstādi.

augsta izturība pret salu un veldrēšanos. Stacijā tāpat izaudzētas jaunas kartupeļu, gurķu, sīpolu, kāpostu šķirnes.

Hidroturbina Kamas elektrostacijai

Leningradas metalrūpniecība izgatavo Kamas hidroelektrostacijai pustiešās plūsmas hidroturbīnu ar horizontālu vārpstu. Uzstādot to kompleksā ar ģeneratoru, nevajag rakt dziļu būvbedri un celt augstu HES ēku. Tās darba ratu diametrs ir pusmetru mazāks nekā turbinām ar vertikālo vārpstu, kas uzstādi-

tas Kamas hidroelektrostacijā, bet tās jauda ir tikpat liela. Ar šāda tipa agregātu izgatavošanu tiek atrisināta mazu upju enerģijas izmantošanas problēma, jo tos var uzstādīt hidroelektrostacijās ar nelieliem dambjiem.

Hidroturbīnu nosūtīs uz Kamas HES šā gada beigās.

Vitebskā atklāts piemineklis

V. I. Leņinam

Vitebskā atklāts piemineklis Padomju Savienības Komunistiskās partijas un pasaulē pirmās socialistiskās valsts dibinātājam Vladimiram Iljičam Leņinam. Laukumā, kas nosaukts V.

I. Leņina vārdā, notika sviņģis mītiņš, kurā piedalījās apmēram 50 tūkstoš pilsoņi darbaļaudž.

Pie pieminekļa nolikti ziedi un vainagi.

Noņem spoles, mašīnu neapturot

Cenšoties sestās piegādes pirmā gada uzdevumu izpildīt pirms termiņa, Kauņas tūku fabrikas „Drobe” tekstilnieki atklāj jaunas vēl neizmantošanas rezerves darbarāžīguma celšanā. Vēl pavisam nesen kārstuve nespēja nodrošināt vērējās ar vērējamo materiālu. Aldona Mekšraitīte pirmā ierosināja noņemt no kārstām aparāta spoles, neapturot mašīnu. Tas deva lielu efektu. Mašīnas lietderīgais darba laiks mainā pieauga par 60 minūtēm. Uz ekonomētā laika rēķina tagad ik mēnesi izgatavo tādu savērpto dziļu daudzumu, ar kuru var noaust ap 5 tūkstošus metru vilnas auduma. Tagad tekstilniece — novatore strādā par instruktori un savu paņēmienu apmāca pārējām kārstuves cecha strādniecēm. Viņa pati mācās Vissavienības tekstilrūpniecības neklāties tehnikumā.

Uzņēmumā: tekstilniece-novatore Aldona Mekšraitīte (no labās) apmāca jaunajai strādniecī Anthonai Kosorovenai jauno darba metodi.

(TASS)

MUMS RAKSTA

Nerūpējas par zivīm

Šā gada pavasarī kolchoza „Jaunā gvarde” diļos ielaida ap 130 kg viengadīgas zivis, vaisliniekus un mazuļus. Zivkopis b. Ošmanis, kas šajā gadā apmeklēja zivkopju kursus, apgalvo, ka tagad diļos ir ap 60 tūkstoš mazuļu. Iestāties sals, bet daudz zivju

vēl atrodas vasaras diļos. Jā-jautā kolchoza valdei un zivkopim b. Ošmanim, vai viņi atstās zivis pārziemot vasaras diļos un vai nebūtu enerģiskāk jārikojas, lai neaizietu vējā no zivkopības plānotie 35 tūkstoš rubļi?

Kolchoznieki

Kur liet netīro ūdeni?

Šā gada vasarā pilna kļuva netīrā ūdens nolejāmā bedre. Par to atkārtoti ziņojām pilsētas 4. namu pārvaldei un lūdzām, lai to iztīrītu. Līdz šai dienai vēl nekas nav darīts. Netīro ūdeni esam spiesti liet zemē blakus nolejamai akai vai atkritumu kastē. Tā kā zeme nespēj uzsūkt visu mitrumu, tas sakrājas ze-

mākajās vietās un, tām pārpūstot, nokļūst uz ielas. Līstot lietum, ūdens straumes iznes uz ielas visu netīro ūdeni.

Mēs, Padomju ielas Nr. 10 nama iedzīvotāji, prasām netīrā ūdens izlejamo bedri iztīrīt iekams vēl nav iestājies sals.

Nama iedzīvotāji

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

„Kolchoza zirgu izmanto personīgām vajadzībām”

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta šā gada 19. oktobra numurā bija ievietots kritiskais materiāls par to, ka Indļa ciema medpunkta vētārstis b. Kaltnieks izmanto kolchoza „Brīvais ceļš” zirgu dienesta

un personīgām vajadzībām. Kuldīgas MTS partijas pirmorganizācijas sekretars b. Megnis redakcijai ziņo, ka kritika bijusi pamatota un tagad kolchozam zirgs atdots.

Kompleksā celtniecība mašīnu-traktoru stacijās

Trijās Latvijas mašīnu un traktoru stacijās pabeigta ēku kompleksā celtniecība. Labi iekārtoti ciemati izauguši Liepājas, Rīgas un Zilupes MTS centros. Jaunās ēkas elektrificētas un radioficētas, ierīkots ūdens vads un centralapkure.

Pašlaik 20 republikas mašīnu un traktoru stacijās noris svarīgāko ražošanas un dzīvojamo ēku kompleksā celtniecība. Šo darbu veic Latvijas PSR Pilsētu un lauku celtniecības ministrija, PSRS Celtniecības ministrija 21. trests un PSRS Transporta celtniecības ministrija Baltijas celtniecības un montāžas trests,

kam ir spēcīga tehniskā un ražošanas bāze.

Plaša mechanizācija paātrina būvdarbus un pazemina to pašizmaksu. Laukumos tagad planē ar buldozeriem un greideriem. Mūra darbos izmanto transportierus, betona jaundarbos izmanto transportierus, betona jaucējus, celtnis un pārvietojamas saistātnes. Vairākas mašīnu un traktoru stacijas lieto saliekamās dzelzsbetona konstrukcijas.

Šogad būvdarbiem republikas mašīnu un traktoru stacijās asināti 29 miljoni rubļu — divas reizes vairāk nekā pagājušajā gadā. (LTA)

Ieviest kārtību darbaļaužu sūdzību izskatīšanā

Neskatoties uz pasākumiem, kādi veikti, lai ieviestu kārtību darbaļaužu sūdzību un iesniegumu izskatīšanā, vēl jo vairāk vajadzētu uzņemties un iestādēs pielāgt nopietnus trūkumus. Valdības lēmums nosaka, ka iesniegumi un sūdzības jāreģistrē, ne ilgāk kā 20 dienu laikā jāizskata un jānodod iesniedzējam izsmelīga rakstiska atbilde uz visiem sūdzībā minētiem jautājumiem. Šo valdības lēmumu neievēro atsevišķi uzņēmumu un iestāžu vadītāji. Vispirms tas jāsaņem par pilsētas izpildu komiteju. Līdz šā gada 9. novembrim pilsētas izpildu komitejā bija ienākušas 729 sūdzības un dažādi iesniegumi. Daļa no tām izskatītas ar lielu novēlošanos, pie kam iesniedzējiem dotās atbildes bieži vien ir formālas un tos neapmierina. Piemēram, F. Strautmanis Sarkanarmijas ielā № 27 uz savu šā gada 21. janvārī iesniegto sūdzību atbildi saņēma tikai 16. martā. E. Strautmanis Padomju ielā № 21 šā gada 9. oktobrī iesniedza pilsētas izpildu komitejai lūgumu par dzīvokļa remontu. Lūgums tālāk nodots 4. namu pārvaldei, bet tā iesniedzējs atbildi vēl tagad nav saņēmis. Tā kā arī nepieciešamais remonts nav veikts, tad var secināt tikai vienu — iesniegums „noglabāts” 4. namu pārvaldes darbinieku atvilknēs un palicis bez ievēšanas. Līdzīgu likteni piedzīvojušas pilsoņu Liepiņas, Jansones, Bīnes, Budevicas un citu iesniedztās sūdzības.

Pilsētas izpildu komitejas darbiniekiem par nekārtībām un pārviršību sūdzību un iesniegumu izskatīšanā aizrādīts vairākkārt, taču viņi nekādus secinājumus nav izdarījuši. Jāatgādina šīs iestādes vadošajiem darbiniekiem, ka nevienam viņiem nav devis tiesības neievērot valdības lēmumus.

Komunālo uzņēmumu kantonā sūdzības un iesniegumus pat neregistrē. Šāda nolaidība nekavējoties jāizbeidz. Pilsoņu sūdzības un iesniegumi jāreģistrē, rūpīgi jāizskata un jānodod atbilde.

Sūdzību un iesniegumu izskatīšanā kārtības nav arī finieru fabrikā „Vulkans” un Kuldīgas tūku fabrikā. Fabrikā „Vulkans” sūdzību un iesniegumu registrācijas žurnāls ganiekārtots, bet tajā nekas nav reģistrēts. Kā apliecina kadru daļas vadītāja b. Matute, tad sūdzības un lūgumi gan ienāk, bet tos tūlīt nodod fabrikas vadošajiem darbiniekiem. Nekādas kontroles par to izskatīšanas gaitu un atbildēm iesniedzējiem nav.

Laikā sūdzības neizskata Kuldīgas mežrūpniecības saimniecībā. Šeit strādājošais Belte uz savu šā gada 16. septembra iesniegumu atbildi saņēma tikai 15. oktobrī. Šo uzņēmumu un iestāžu vadošajiem darbiniekiem jāņem piemērs no rajona rūpniecības kombināta, kur iesniegumus un sūdzības nekavējoties rūpīgi izskata.

Par ātru iesniegumu un sūdzību izskatīšanu maz rūpējas vairākos rajona kolchozos. Sevišķi tas sakāms par kolhoziem „Jaunā gvarde” un „Brīvais ceļš”. Šeit sūdzības neregistrē un kolchozniekiem ilgi jāgaida uz atbildēm.

Priekšzīmīga kārtība ieviesta kolchozos „Traktorists” un „Uzvaras karogs”. Šeit sūdzības un iesniegumus pēc to saņemšanas nekavējoties reģistrē un nodod izskatīšanai. Ja to izskatīšana kaut kādu iemeslu dēļ aizkavējas, par to paziņo iesniedzējam. Šāda kārtība jāievieš visos rajona kolchozos.

Ciema padomju izpildu komitejām stingri jāseko, lai kolchozos un ciemos esošajās iestādēs nepieļautu pārviršību sūdzību un iesniegumu izskatīšanā. Ieteicams šo jautājumu apspriest izpildu komiteju sēdēs.

Trauksme nekavējoties jāceļ namu pārvaldēs. Šeit sūdzības un iesniegumi neievēroti atvilktnēs guļ nedēļām un mēnešiem ilgi. Sevišķi tas sakāms par 1. namu pārvaldi (pārvaldniece b. Postiļa). Nekārtības pieļauj arī 4. namu pārvaldes darbinieki.

Pārviršību darbaļaužu sūdzību izskatīšanā nedrīkst pieļaut. Iestāžu un uzņēmumu vadītājiem jāraugās, lai tās tiktu pārbaudītas un dotas konkrētas atbildes.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretars

Visas cukurbietas jānovāc un jāpiegādā pieņemšanas punktā

Mūsu rajona kolchozos izaudzēta laba cukurbietu raža, tā Mičurina, Raiņa vārdā nosauktajā un citos sasniedz ap 200 centneru no hektāra. Bagātīgi izaugušās ražas novākšana ir katra kolchoznieka šīs dienas svarīgākais uzdevums.

Tagad, kad iestājies sals un ievērojamas cukurbietu platības draud aiziet bojā, paliekot zem sniega, kolchozu valdēm un lauksaimniecības specialistiem jāmobilizē visi spēki cukurbietu novākšanā un pievešanā pieņemšanas punktā.

Tomēr kolchozos notiek pretējais. Cukurbietu novākšanas darbi netiek kāpināti, bet gan palēnināti un dažos kolchozos pavisam pārtraukti. Tā Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Rubulis, agronoms b. Viksna) uz 20. oktobrī bija novāktas cukurbietas tikai no 1 hektāra platības, minētajā kolchozā no 20. oktobra līdz šai dienai nav novāktas neviena cukurbiete. Kolchozs cukurbietu pieņemšanas punktā pievedis tikai vienu autokravu — 29 centnerus cukurbietu. Līdzīgs stāvoklis ir arī kolchozos „Socialisma ceļš” (priekšsēdētāja b. Fridrichsone, agronome b. Pleiša), „Brīvais ceļš” (priekšsēdētājs b. Skudra, agronome b. Skudra).

Nepareizi rīkojas kolchozi „Abava”, „Jaunā gvarde”, „Cīņa” un citi, kas kavējas ar izcelto bietu notīrīšanu, lapu nogriešanu un pievešanu pieņemšanas punktā, tā radot

ievērojamus zudumus — sakņu bojāšanos un izvazāšanas iespēju.

Lai krasi uzlabotu cukurbietu novākšanas darbus un tos pabeigtu tuvākajās dienās, kolchozu valdēm nekavējoties jāizstrādā paaugstināta papildapmaksa kolchozniekiem, kas strādā cukurbietu novākšanā, tā ieinteresējot viņus darbā. Katram kolchozniekam, vai tas strādā kantorī, lopkopībā, būvbrigādē vai citā nozarē jāuzdod nodarīnāt zināms daudzums (svars) bietu.

Iesaistot cukurbietu novākšanā visus kolchozniekus un to ģimenes locekļus, to nodarīšanu iespējams veikt dažās dienās.

Cukurbietu izcēšanai jāizmanto traktoru arklis bez vērstuvēm, kā arī, kur tas iespējams, bietu izcēlāji. Bietes nodarīnāt var neapdzīvotās ēkās, rījās un citās telpās. Nodarīnot bietes un nododot, tās obligāti šķirojamas, novietojot apsūšās atsevišķi. Novāktās bietes stingri jāuzskaita un jāapsargā, raugoties, lai arī apsūšās netiktu izbarotas lopiem, bet visa raža tiktu nodota valstij.

Kolchozu priekšsēdētāji un lauksaimniecības specialisti ir personīgi atbildīgi par visu izaudzēto cukurbietu saglabāšanu un nodošanu pieņemšanas punktā.

Prasmīgi organizējot un vadot darbu, mums ir visas iespējas cukurbietu novākšanu pabeigt tuvākajās 2—3 dienās.

A. Sauka,
Kuldīgas MTS agronoms

Dienvidu zemes laudis

Kā burtis „S” izstiepusies Vjetnama no Indokīnas pussalas austrumiem uz dienvidrietumu krastiem. Galvenais tās peizažs kalni un džungļi. Gandrīz puse zemes klāta bieziem mežiem, kur aug vērtīgi koki. Tikai ziemeļos un Vjetnamas dienvidos Sarkanās upes un Mekongas plašajās deltās pļešas auglīgas zemienes ar risu laukiem.

Riss un bambuks... šie divi augi cieši saistīti ar upju deltu, zemnieku, kalnraču, kaučukplantāžu strādnieku un zvejnieku dzīvi. Ar ko arī nenodarbotos laudis, lai kādas tautības nebūtu, vienmēr viņiem blakus „brāļi” — riss un bambuks.

Bet tautu Vjetnamā daudz. Vjetnamas pamatiedzīvotāji — vjetnamieši sastāda gandrīz 85 procentus. Bez tam Vjetnamā dzīvo arī tai, mjaos, šam, moi, sam, man un daudz citas tautības. Vjetnamieši dzīvo visā zemē, bet galvenokārt pie upju deltām. Ziemeļu un Dienvidu Vjetnamā un uz Dienvidkīnas jūras krastiem.

No piestātnēm, kur piestāj sampani, šauras taciņas ved cauri dārzēm un risu laukiem uz savdabīgām dzīvojamām mājām, kuras slēpjas bananu, palmu vai bambuku ēnā. Dažreiz tās celtas uz pāļiem. Mājās viss taisīts no bambuka: gan galds, soli, gan pagaloju veltiņi, gan mašas. Lai apstrādātu savus laukus, Vjetnamas zemnieki izmanto bifelus. Kad riss nogatavojies, sievietes nogriež to vārpas ar sirpjiem un kūļus izkuļ. Lauku darbu sākumu un beigas vienmēr atzīmē jautros tautas svētkos.

Svētkus, kas saistīti ar dabas

parādībām un lauksaimniecības darbiem, vienmēr pavada karnevali, pantomīmas, dejas, teātra uzvedumi. Daudzos ciemos ir savas orķestri. Tie sastādās galvenokārt no bungām, gongām, cimbalām, fleitām un divstīgu vijolēm.

Ziemeļu Vjetnamas kalnos, Sarkanās upes ielejā dzīvo kalnu tai, kreisajā krastā — tcho ciltis, bet labajā upes krastā — battie, sarkanie un melnie tai. Viņi savus nosaukumus ieguvuši no apģērba apakšējās malas krāsu svītrām. Starp kalniem, apmēram 1000 m augstumā, izsvaidīti mjaos ciemi. Lai nokļūtu vienā no tiem, jābrauc uz ziemeļaustrumiem no Hanojas. Drīz vien no šosejas atdalās akmeņains ceļš. Tas sākumā vijas cauri augstai stepju zālei, bet pēc tam ieiet mežā, kas piesātināts purva izgarojumiem.

Koku vainagi tik bieži, ka nav redzama ne saule, ne debess. Liekas, nesatīkt šeit neviena dzīvo cilvēka. Bet, lūk, jūsu priekšā izplešas kalnu līdzenums. Šeit arī savu vietu atradīs mjaos ciems. Stāvo bambuka mājās ar dziļi ieliekliem jumtiem. To priekšā cieši nomidūts laukumiņš, kur rotaļājas bērni, dažreiz tur stāvo arī pašu darinātas aušanas ierīces. Mājīnu iekšpusē vienmēr dūmojošs pavārds, gar sienām bambuku nārs, dažreiz galds un pašdarināti soli.

Mjaos galvenokārt nodarbojas ar zemkopību, sēj kalna risu un kukurūzu, izdedzinot tam nolākam zāli un izlauzot celmus kalnu nogāzēs. Kā šis ciltis vi-

kokvilnas auduma bikses un tādus pat cieši piegulošu žaketi, kas krāšņi izšūdinātas. Sievietes valkā melnus turbanus, kas atgādina apgrieztus lapseņu pūžņus. Ausis lieli riņķi, ap kaklu un kakla sudraba sprādzes. Mjaos sievietes ir lieliskas izšūvējas un audzējas.

Vjetnamas dienvidos dzīvo malajiešiem radniecīga tauta — šomi. Tie pa lielākai daļai zvejnieki vai dārzkopji. Viņus var satikt jebkurā tirgū. Atbrauc viņi sampanos, kas piekrauti groziem, lietajiem krabjiem, dažādām zivīm, jūras vēžiem. Daudzi ved pārdot arī augļus un dārzeņus, mājputnus, risu.

Centrālajā un Dienvidvjetnamā daudz kilometrus stiepjas džungļi. Šeit arī dzīvo kalniešu ciltis, kas apvienojusies zem kopīga nosaukuma moi vai kha.

Kalnieši savas mājiņas ceļ uz augstiem pāļiem. Pie tās ieejas pieliktas šauras, pēc izskata neizturīgas bambuka kāpnes. Katrā mājīnā dzīvo vairākas dzimtas ģimenes. Katrai ģimenei ir savs stārs, kas nodalīts ar mašām. Plāna vidū vienmēr kāpavārds, ko kurina kāda no vecākajām sievietēm. Mebeles nav nekādas, tikai mašas, salmniecības piederumi, izrotāti grozi, bez kuriem kalnieši no mājas neiziet.

Kalnieši nodarbojas tikai ar medniecību un zvejniecību. Viņi ir lieliski strēlnieki. Kā ieroči vēl vienmēr viņiem noder gaisa caurules. Viegltās koka bultas precīzi trāpa mērķi pat no liela attāluma. No citām tautām viņi atšķiras ar savu mazo au-

gumu. Ādas krāsa viņiem bronzas, dažreiz pat ļoti tumša, tumši mati un acis.

Vēl kara gados Strādnieku pretošanās Partijas uzdeva pagrīdes komitejām samierināt dažas naidīgās tautības, kuru naidis uzkrājās jau kolonialisma gados, kad imperialisti šo tautību pārstāvjus kādā citu pret citu.

Partizānu vienībās tai un mjaos plecu pie pleca cīnījās kopā ar vjetnamiešu brāļiem pret kolonizatoriem. Gandrīz tālīt pēc kara daudzos ciemos dažādām tautībām partijas darbinieki organizēja draudzības mitiņus. No sākuma dažādu tautību sievietes sēdās atsevišķi. Nevareja jau arī būt citādi, jo līdz tam tai mātes bīdēja savus mazus ar sa vai mjaos sievietēm.

Ja tirgoja sa tautības sievietes, tad ne vienmēr tur tuvmā drīkstēja rādīties mjaos vai tai tautības pārstāves, tad vienmēr izcēlās ķildas.

Bet tagad tai un mjaos vīrieši kopīgi iet medībās, ceļ upju aizsprostus vai apspriežas par jaunu zemju uzplēšanu.

Daudzas tautības tikai tagad ieguvušas savu rakstību. 1955. gada pavasarī Vjetnamas Demokrātiskajā Republikā tika izveidots pirmais tai-mjaos autonomais rajons. Par tā galvaspilsētu kļuva Tuan-Čan.

Bieži vien ciemos blakus mazajām bambuku mājām var redzēt lielu brezentu telti ar sarkano krustu — tur ceļojošā ārstu grupa cīnās ar slimībām, novērš iespējamās epidēmijas izcelšanos.

Maz būs to ļaužu tagad Tautas Vjetnamā, kas brīnīties, uzziņājuši, ka mjaos sievietes runā apgabalā partijas komitejas sapulcē, lai apspriežtos, kā labāk audzēt kukurūzu kalnos, kā tai-iesu meitene brauca vjetnamiešu delegācijā uz Maskavu, uz

Vissavienības lauksaimniecības izstādi, ka to un man ciltis dzejnieku Ban Tai Donu un Nong Kuok Canu dzejas zina un mīl gandrīz visa vjetnamiešu tauta, ka mākslinieks Sin Ngok bija 1953. gadā festivalā Bukarestē. Pat vismazskaitliskākās tautības sūtīja savus labākos dzejniekus uz festivalu.

Varbūt nākošajā gadā daži no viņiem būs arī Maskavā — Vissavienības jaunatnes festivalā. (No žurnāla „Vokrug soeta” saīsināts)

Serija kabatas grāmatu

Žurnāls „Ibla” ziņo, ka grupa tunisiešu zinātnieku un literatūras darbinieku ar profesoru Abu-Al-Kasim Muchamedu Karu priekšgalā uzskūši sagatavot seriju kabatas grāmatu par Tunisijas literatūras, mākslas, politikas un ekonomikas jautājumiem.

Šīs grāmatas, atzīmē žurnāls, veicinās Ziemeļāfrikas, arābu nacionālo atdzimšanu, atvieglās lasītājiem izprast tunisiešu zinātni un mākslu un būs liels ieguldījums cīņā par tunisiešu mantojuma saglabāšanu.

Pirmā grāmatā ievietots Muchameds Karu raksts, kurā norādīts, ka Tunisijas neatkarības iekarošana ir tikai pirmais solis uz tautas pilnīgu atbrīvošanu, kas prasis ilgu gadu darbu, lai pārveidotu sabiedrību uz jauniem, taisnīgiem pamatiem, kas pacels tautas labklājību un likvidēs tautas atpalicību un tās nabadzību.

Divu skolu draudzības sacensības

Svētdien Kuldīgā viesojās Alsungas vidusskolas basketbolisti un volejbolisti, lai draudzīgās cīņās sacenstos ar Kuldīgas bērnu sporta skolas pārstāvjiem.

Ļoti spraiga izvērtās cīņa starp abu skolu jaunajiem volejbolistiem. Alsundznieku pārkumam mūsējie stāda pretī slavējamu cīņas gribu un neatlaidību. Pirmais sets pēc vienlīdzīgas cīņas beidzas 15:12 Kuldīgas BSS labā. Otrajā setā Alsungas volejbolisti revanšējās un viegli ar 15:7 noslēdza to savā labā. Nākamajā setā abas komandas pieliek visus spēkus, lai uzvarētu. Setu ar 15:10 uzvar BSS pārstāvji. Neskatoties uz diviem zaudētiem setiem, Alsungas vidusskolas volejbolisti nezaudē cīņas gribu, ticību uzvarai. Abos pēdējos setos tie ar savu spēcīgo uzbrukumu pilnīgi salauz kuldīdznieku pretestību un

viegli ar 15:4 un 15:5 noslēdza tos savā labā. Līdz ar to visu spēli ar 3:2 pelnīti uzvar Alsungas vidusskolas pārstāvji. Volejbolā jauniešiem alsundznieces nespēj uzrādīt kaut cik nopietnu pretestību BSS pārstāvē un piedzīvoja smagu 0:3 (8:15, 4:15 un 4:15) zaudējumu.

Basketbolā jauniešiem abu skolu tikšanās beidzas ar pārliecinošu mūsu jauno basketbolistu uzvaru, un, atskanot tiesnešu spēles beigu signālam, rezultāts bija 105:59 sporta skolas audzēkņu labā.

Toties abu skolu meiteņu komandu cīņa risinājās vienlīdzīgi un vadībā pārmaiņus izvirzījās gan viena, gan otra komanda. Ejot puslaikā atpūtā, rezultāts bija 9:7 Alsungas vidusskolas komandas labā. Arī otrajā puslaikā nevienai no komandām neizdevās gūt pārsvaru un līdz pat spēles

pēdējai minūtei grūti bija paredzēt uzvarētāju. Pēdējās minūtes veiksmīgākas izrādās kuldīdznieces un panāk maz pārliecinošu 19:17 uzvaru.

Jāatzīmē, ka alsundznieces spēlēja galvenokārt balstījās uz savu vairāk kā 180 cm garo centra uzbrucēju S. Raudoni, kuru kuldīdzniecēm grūti nācās nosēgt.

Bez tam notika spēle starp Alsungas vidusskolas un Kuldīgas izglītības darbinieku arodbiedrības basketbolistiem. Spēles sākums kuldīdzniekiem neveiksmīgs un pirmais puslaiks noslēdzas 29:18 Alsungas vidusskolas labā. Spēles turpinājumā, pateicoties veiksmīgai spēlētāju maiņai (Trumšiņš nomaina Lagzdīņu) IDA basketbolisti sāk rezultātu izlīdzināt un beigās panāk 55:53 uzvaru.

I. Pakalns

Ievērot vilcienu kustības noteikumus

Sabiedriskās kārtības un vilcienu kustības nodrošināšanai izstrādāti noteikumi. Tie nosaka, ka pilsoņiem aizliegts bez atļaujam staigāt pa sliežu ceļiem stacijās un posmos. Aizliegts ganīt mājlopus dzelzceļa joslā, kā arī atstāt tos bez uzraudzības. Dzelzceļa administrācijai mūsu rajonā bieži nākas sastapt šo noteikumu neievērotājus.

Neskatoties uz vairākkārtējiem brīdinājumiem, atsevišķi pilsoņi — galvenokārt kolchoznieki — atstāj bez uzraudzības mājlopus dzelzceļa teritorijā. Šovasar par noteikumu neievērošanu ar naudas sodiem sodīti pilsoņi Jankovskis no Abavas ciema „Cepļiem” un Kažemaks no Abavas ciema „Vēgām”. Kolchozu valdēm

un atsevišķiem kolchozniekiem atkārtoti jāatgādina, ka viņiem piederušo mājlopu sabrukšanas gadījumos tie cietis netikai materiālos zaudējumus, bet tiks saukti pie kriminālatbildības.

Šā gada augustā notika nelaimes gadījums ar pilsoni Valdatu. Vēlāk noskaidrojās, ka viņš lietojis reiboņus dzērienus. Pavisam nesen Arvīds Vanags pēc „kārtīgām” vakariņām bija atradis, ka vislabākās naktsmājas ir starp dzelzceļa sliedēm zem vagona. Ja pilsonis Vanags šodien staigā sveiks un vesels, tad lai viņš zina, ka par savas dzīvības izglābšanu tam jāpateicas vecākai konduktorei b. Bužinskaitei. Tās pašas dienas pēcpusdienā vairāki pil-

soņi bija aculiecinieki šādam gadījumam. Slēgtai Nākotnes ielas dzelzceļa pārbrauktuvei tuvojās divi iereibuši pilsoņi. Ieraudzīdami no Alsungas puses nākošo vilcienu, tie rūpus devās pa sliedēm vilcienam pretī. Jādomā, pēdējā brīdī tie laikam atjēdzās, ka šī spēle var beigties bēdīgi un metās bēgt. Par šo gadījumu varētu pasmierties kā par joku, ja šī lieta nebūtu pārāk nopietna. Cik trūka, ka komis-kais gadījums pārvērstos par traģisku?

Ievērojot noteikumus, pilsoņi pasargāsies no nepatīkšanām, sodiem un nelaimes gadījumiem.

V. Cers,
Kuldīgas dzelzceļa stacijas priekšnieks

No tiesas zāles

Križus — „taisnības meklētājs”

Tiesības uz darbu ir katram padomju pilsonim. Padomju tiesas uzdevums — katru darba tiesību aizskaršanas gadījumu novērst. Dažkārt gadās, ka tiesas aizsardzību meklē arī sliņķi un dzerāji. Šāda veida civilstrīds ir Kārļa Križus prasība pret padomju saimniecību „Vārme” par ieraksta grozišanu darba grāmatnīcā, par dikstāves apmaksu, par piespiedu darba kavējumu, ko tautas tiesa izskatīja šā gada 31. oktobrī un noraidīja Križus prasību kā nepamatotu. Tiesas sēdē nopratināja virkni prasītāja un atbildētāja uzdotos lieciniekus. Noskaidrojās, ka par darba disciplīnas graušānu padomju saimniecībā „Vārme” Križus jau 1954. gadā tika atlaists no darba. Padomju saimniecības „Vārme” direktors cerēja, ka Križus pēc tam būs sapratis savu kļūdu un labojies. 1955. gada oktobra mēnesī pieņēma atkal viņu darbā un pēc diviem mēnešiem iecēla pat par brigadieru. Pēc neilga laika izrādījās, ka Križus pavēli par viņa atlaistāno no darba ir aizmirsis, jo darbā no jauna ieradās ierēbīš. Ziņas par strādnieku padarīto

darbu viņš grāmatvedībai iesniedza ar lielu nokavēšanos, dažus darbus pat neuzņēma. Tāpēc nereti darba algas izmaksa strādniekiem aizkavējās mēnešiem ilgi. Par nolaidīgu darbu administrācija Križu atbrīvoja no brigadiera pienākumiem un nozīmēja to par vienkāršu strādnieku. Tas Križu ļoti aizvainoja, viņš sāka vēl vairāk dzert, neizgāja darbā un sūdzējās, ka nedodot viņam darbu. Nēldzēja arī pavēle ar stingru rājienu izteikšanu Križum par neierašanos darbā un dzeršanu darba laikā. Nekas cits neatlika, kā atbrīvot Križu no darba par darba disciplīnas graušānu. Križus vēl arvien uzskata, ka viņu vajadzējis atlaist no darba uz personīga lūguma pamata, lai atkal citā darba vietā varētu turpināt darba disciplīnas graušānu un dzeršanu.

Križum un citiem darba disciplīnas grāvējiem ir jāatceras, ka Padomju valsts ne tikai garantē tiesības uz darbu, bet uzliek arī pienākumus — godīgi un apziņīgi strādāt un ievērot darba disciplīnu.

T. Pļavāne,
tautas tiesnese

Jauns tipveida govju kūts projekts

PSRS Ministru Padomes Valsts celtniecības lietu komiteja un PSRS Arhitektu Savienība rīkoja atklātu konkursu jaunu tipveida projektu izstrādāšanai govju kūtim. Konkursā piedalījās arī grupa Latvijas architektu ar Latvijas Valsts lauksaimniecības celtniecības projektēšanas galveno inženieri biedru Sokolovu priekšgalā. Viņi iesniedza tipveida kūts projektu 100 go-

vīm. Visas galvenās un palīg-telpas iekārtotas vienā ēkā, ar ko ievērojami atvieglota lopbarības transportēšana. Skābarība glabājas trijās vīrszemes sekcijās. Govis saņem lopbarību pa caurulēm no barības glabātuvēm, kas novietotas otrā stāvā.

Konkursā šis projekts atzīts par vienu no vislabākajiem un ieguvis Vissavienības prēmiju. (LTA)

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(34. turpinājums)

Šis cilvēks no apgabala vadības pašas virspuses, ar ko viņš līdz šim vēl ne reizi tuvu nebija saticies, pazaudēja viņa acis katru interesi.

— Jā, jā, jūs esat pret mūsu sociālistiskās iekārtas vadības un pārvaldes sistēmu lauksaimniecībā. Jūs gribat, lai rajona komiteja un apgabala organizācijas nedotu jums nekādas direktīvas, lai jums te būtu pilnīga rīcības brīvība. Tas nenotiks, biedri Dolgušini!

— Tas nenotiks, — slaucīdams acenes kabatas lakatiņā, bargi sarauca pieri, apstiprināja Medvedjevs. — Vadijām un vadīsīm! Vadijāt partijas organizatorisko un vadošo lomu neizdosies nevienam!

Masļņikovs piecēlās, atbildēja ar kāju krēslu pie sienas un smagiem soļiem, no kuriem ledzīnkstējās logu stikls, sāka staigāt šaurajā kabinetā no viena gala uz otru.

— Rājienu, redzat tikai, viņam daudz iedevuši! Apgabala organizācijas administrācijai! Apvalno, pazemo cilvēku! Labāk jāstrādā, lūk, arī būs mazāk rājienu! ... Un no kurienes jūs vispār esat pie mums uzradies, tik patstāvīgi! Kas jūs izvirzīja, rekomendēja atbildīgām postenim uz lauklēm? Tomēr vajag, — Masļņikovs apstājās Medvedjeva priekšā, — pārbaudīt, pie-

prasīt Maskavas Komitejā. Kā viņš strādāja tur galvā.

Atslis saskrēja Dolgušnam sešā.

— Rajona partijas komitejā ir mana uzskaites kartiņa. Tur uzrakstīta visa mana dzīve — kur un kā esmu strādājis, — viņš teica, pacēlis galvu.

— Zinām jau, kā pie mums dažreiz izpilda uzskaites kartīti! Grib tikt valā no nevajadzīga cilvēka un atlaist viņu ar tīru personīgo līdru, lai tikai ātrāk aizbrauktu. Aiziet pa gludu ceļu! Tas saucas par izvēršanu! Bet šim „izvēršanai” tāda aste kā maršalam Žukovam ordeņi!

— Atceras vīra māte savu jaunību un vedeklai neuzticās, — Dolgušins neizturēja.

— Ko?

— Paši val, tā izvērziņāt komunistus no savas partijas organizācijas.

— Ar ko jūs runājat, biedri Dolgušini? Neaizmirstiet! — viņam gandrīz uzklīdza Medvedjevs.

— Runāju ar apgabala komitejas sekretaru, kuram viņa augstais stāvoklis uzliek par pienākumu vēl jo vairāk uzvesties ar cieņu un nepelnīti neapvainot komunistu.

Apstulbušais Masļņikovs neatrada ko atbildēt, brīdī pastāvēja pie gaida cieši skatīdamies Dolgušina, skati nokremšojās, it kā pēc krietnas glāzes degvīna, un atkal

sāka staigāt pa kabinetu. Nevelklā pauze vilkās vairākas minūtes.

— Interesanti iznāk, ka viņš, lūk, — Masļņikovs ierunājās, pārplecu ar iekšīgu norādīdams uz Dolgušinu, — protestē pret pastāvīgu operatīvu vadību no augšas par mašīnu-tractoru stacijām un tajā pašā laikā ir par to, lai direktoram dotu ļoti lielas tiesības. Vadošo organizāciju tiesības viņam gribas samazināt, bet savas — uzpūst līdz bezgalībai. Pie manis lai nelielā neviens, neatzistu nekādas priekšniekus! Bet es fidišu visur, komandēšu kolchozus, kā tik iedomāšos!

— Tieši pēc tā viņš cenšas — pilnīgu bezkontroli un direktora varu savas MTS zonā, — Medvedjevs teica. — Jūs ļoti pareizi atzīmejat, Dmitriji Nikolajevič!

— Vispār biedrs Dolgušins mil nodarboties ne ar saviem uzdevumiem, — lika sevi dzirdēt Holodovs. — Izsauca, piemēram, strādnieku, partijas biedru, un sāk ar viņu sarunu: „Es runāju ar tevi kā ar komunistu.” Kas jūs spēlēs, Christofor Dapillē, runāt ar viņu kā ar komunistu? Runā! Jēl ar viņu vienkārši kā ar strādnieku, bet kā ar komunistu mēs pašī ar viņu parunāsim!

Tas bija teikts tik neizdevīgi, ka Dolgušins, lai cik smagi viņam bija šājas minūtes, pat pasmaldīja. Ribkins atklāti iesmējās, pakrati-

ja galvu. Masļņikovs apbēdināti pamāja ar roku uz zonālā sekretara pusī.

— Tie ir nieki, biedri Holodov, ne jau par to ir runāli Jūs devāt netipisku piemēru. Jūs MTS direktors ir paņēmis sev vispār visas zonālās grupas funkcijas.

— Kā jūs to domājat, biedri Masļņikov? — Dolgušins jautāja.

— Kaut vai nemsim to slaveno partijas sapulci, ko jūs šeit šīs dienas bez rajona komitejas ziņas noorganizējāt kādā kolchozā.

— Ā, lūk kas. Nu, par šo jautājumu esmu gatavs atbildēt visur, kur pienāksies. No tā arī būtu sākuši — tuvāk līdru, — bet ne no mana tirā uzvalka.

Dolgušins atslēdza gaida atvilktni, paņēma no turienes aprakstītas burtiņu papīra lapas.

— Lūk, redzat, vakar man to nodeva no kolchoza „Ausma”. Lūgumi par uzņemšanu partijā. Piedodiet, Grigorij Petrovič, — viņš paskatījās uz Holodovu, nepaspēja jums nodot — nebiju jūs saties vēl kopš vakardienas. Tur pašlaik partijas pirmorganizācijas sekretara nav, bet biedrs Zeļenskis, acīm redzot, kaut kādā citā kolchozā, un lūgumus atstāja tieši uz MTS. Viens — no Praskovjas Zalcevas, cik iespējams novērot, viņu labākās lopkopes. Otrs no kaļēja Tichona Suchorukova. Trešais — no kolchoznieces Nadeždas Ivanovnas Proninas, frontē kritušā Padomju Savienības Varoņa Nikolaja Pronina mātes. Trīs lūgumi par uzņemšanu partijā no ierindas kolchozniekiem. Lūk, kas tur notiek pašreiz, pēc šīs sapulces ... Bet rajonā, cik man zināms, pē-

dējos gados ļoti maz partijā uzņemti ierindas kolchoznieki, tikai atsevišķi vieninieki. Tā ir, biedri Medvedjevi?

Lūgumi gāja no rokās rokā. Sevišķi ilgi un uzmanīgi, piekristošā mādams galvu, tos lasīja Ribkins. Masļņikovs, izlasījis pasniedza lūgumus Holodovam.

— Tas viss ir labi, biedri Dolgušini, bet jūs neatbildat uz jautājumu tieši: kas jums, MTS direktoram, saimnieciskam darbiniekam deva tiesības aizstāt partijas organizāciju? Jūs tur noņemat kolchoza partijas organizācijas sekretaru, izslēdzat no partijas kolchoza priekšsēdētāju, noorganizējat jaunas valdes vēlēšanas, velns zina, ko iztālsijāt, un viss tas patvaļīgi, nevienam neprasot atļauju šai operācijai!

— Vispirms es nenonēmu un neizslēdzu, — sasprindzinādams visus dvēseles spēkus, lai saglabātu mieru, Dolgušins atbildēja. — Es iesniedzu priekšlikumu, bet lēma sapulce. Otrkārt, arī biedram Medvedjevam un biedram Holodovam jau sen bija zināms par stāvokli šajā kolchozā. Vairākas reizes es viņus lūdzu nodarboties ar šo kolchozu. Laiks gāja, zlema bija jau garām, bēdžot atnājas pie sējas. (Turpinājums sekos)

Kļūdas labojums

Mūsu laikraksta šā gada 11. novembra numurā rakstā „Vairāk vēribas ielu tīrībai” ieviesusies kļūda. Vārdu „sētniekam” b. Samoilovičam” vietā jālasa: „sētniekam b. Samoilovičam”.

Redaktors A. Blūms